

mé videre ind paa det, der bliver maaske Lejlighed til at omtale det ved Sagens videre Behandling.

Men til Trods for disse Betænklig-heder ved det andet Tings Afgørelse siger jeg, at jeg bøjer mig alligevel for, hvad man ved gensidige Indrømmelser fra alle Sider er naaet til — Indrømmelser fra mine Meningsfællers Side og Indrømmelser ogsaa fra den daværende Regerings Side, — bøjer mig for det og siger: Godt og vel, lad os fortsætte paa samme Vis!

At det ikke er stort, vi forlange, men at vi i vid Udstrækning ere gaaede bort fra vore principielle Krav, har jeg til Dels allerede vist, men jeg skal endnu anføre et yderligere Bevis. Det ærede Medlem (Estrup), som først havde Ordet i Dag, har tidligere som Finansminister i 1881 forelagt et Toldlovsfor-slag, og jeg vil gøre opmærksom paa, at Folketinget i det Lovforslag, som det vedtog i Fjor, og som nu foreligger for os som Regeringsforslag i Aar, gaar langt videre end til, hvad det ærede Medlem som Finansminister foreslog i 1881. Jeg skal tillade mig at nævne nogle enkelte Eksempler. Folketinget foreslaar en Told paa Apotekerverer af 5 Øre. Det ærede Medlem foreslog i 1881 Toldfrihed. — Forslaget fra 1881 sætter for kunstige Blomster osv. 4 Kr. pr. Pd., Folketinget 6 Kr. pr. Pd. — Det ærede Medlem foreslog i 1881 Toldfrihed for Cikorie; Folketinget foreslaar nu 2 Øre pr. Pd. — Det ærede Medlem foreslog i 1881 12 Øre for Østers, Muslinger, syltede eller paa anden Maade tilberedt, samt Kaviar; Folketinget foreslaar 20 Øre. — I 1881 foreslaas for almindelig Eddike paa Glasballons, Flasker og Krukker 4 Øre og for koncentreret Ed-dike 7 Øre; nu foreslaar Folketinget 15 Øre for begge Poster. — Jeg skal fremdeles nævne Fjer og Dun; her foreslog det ærede Medlem i 1881 Toldfrihed; nu foreslaar Folketinget 10 Øre pr. Pd. — Gær, al Slags, staar her anført med 8 Øre pr. Pd.; i 1881 var der foreslaaet Toldfrihed. — Med Hensyn til Glas foreslaar Folketinget betydeligt højere Sats for folieret og ufolieret, slebet og uslebet, end det ærede Medlem i 1881. — Ligeledes skal jeg nævne Porcellæn med virkelig eller saakaldet Forgyltning eller Forsølvtning; der blev af det ærede Medlem foreslaaet 20 Øre pr. Pd. i 1881, nu Folketinget 30 Øre. — Stentøj og Fajance blev i 1881 ansat til 4 Øre; nu foreslaar man 5 Øre. — Lim foreslog det ærede Medlem til 4 Øre; nu gaar Folketinget ind paa 5 Øre.

— Madrasser foresloges til 10 Øre i 1881, nu sættes de til 15 Øre. — Tolden paa Garn foreslog det ærede Medlem i 1881 betydeligt lavere end den, Folketinget er gaaet ind paa nu. — Gulvmaatter, Gulvtæpper af Siv, Foderkurve, Sivsko, Sække o. desl. blev der foreslaaet Toldfrihed for i 1881; nu foreslaas der en Told paa 2 Øre. Andre Gulvmaatter og Gulvtæpper foresloges i 1881 til 6 Øre, nu til 12 Øre. — Ja, jeg er bange for at trætte det høje Ting med den Slags Eksempler, jeg kunde fortsætte med flere, men skal blot nævne disse som Vidnesbrd om, at vi i Beskyt-telsessatser ere gaaede adskilligt videre end til, hvad det ærede Medlem, som havde Ordet først i Dag, foreslog i 1881. Jeg skulde haabe og tro, at det er Vidnesbyrd om, at vi fra vor Side have vist den alvorligste Vilje til nu endelig at naa et Resultat.

Jeg skal til Slutning tillade mig at udtale mig om det finansielle Resultat og Kompensationsspørgsmaalet. — Det ærede Medlem (Estrup) lod i saa Henseende til at være særlig umedgørlig. Han sagde, at han var ikke fornøjet med Balance dér; det var ikke tilstrækkeligt, han vilde videre end til Balance. Hvis den Betragtning skulde gøre sig gældende i dette Ting, frygter jeg for, at Sagen strander. Jeg vil for øvrigt gerne have Lov til at vise, at det andet Ting slet ikke er saa umedgørligt i saa Henseende. Jeg skal tillade mig at henvise til det andet Tings Udvalgsbetænkning fra i Fjor, hvor man siger om Kompensationsspørgsmaalet følgende, som jeg med den høje Formands Tilladelse skal oplæse, det er kun nogle faa Linier: „Da Kompensations-Spørgsmaalet imidlertid ikke foreligger til praktisk Afgørelse, før man i Hovedsagen er enig om Told-tariffens Affattelse, foretrækker Udvalgets Flertal at afvente Regeringens og Lands-tingets Stilling til de af Folketinget vedtagne Ændringsforslag, inden man gaar til Forhandlingen om Kompensations-Spørgs-maalets Løsning.“ Og man siger endvidere: at man er „klar over, at Finanserne maa kræve Erstatning for den væsentlige Del af det Indtægtstab, Toldreformen medfører“. Med Hensyn til det finansielle Re-sultat vil jeg sige, at jeg antager alligevel, det for en almindelig Betragtning vil vise sig at være rigtigt, at Statskassen meget vel kan taale en Nedgang i Toldafgifterne. Tage vi det Finanslovsforslag, som for Øjeblikket ligger i det andet Ting, Forslaget for 1898—99, vil man se, at der er et Overskud af henimod 10½ Mill. Kr. mel-